

AARHUS TEATER
JYDSK SKOLESCENE

1962—63

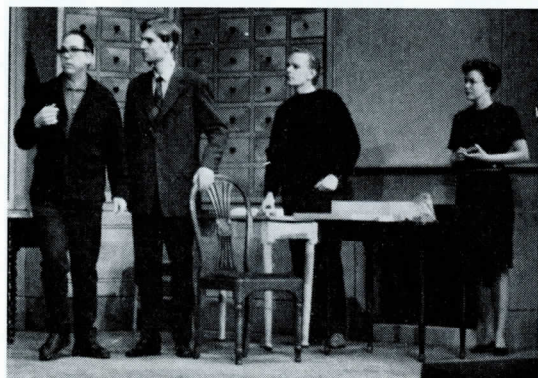
Rejsen

Skuespil i 8 billeder af
GEORGES SCHEHADÉ

Oversættelse: JENS KRUUSE

Dekorationer: H M CRAYON

Iscenesættelse: ULF STENBJØRN

I knapbutikken:
Gyrd Løfqvist
Fritz Brun
Jørgen Krogh
Tonny Spangsbo

PERSONERNE:

Mr. Strawberry	FRITZ BRUN	
Christoffer	JØRGEN KROGH	
Georgia	TONNY SPANGSBO	
Cheston	TROELS MUNK	
En kunde	BIRTHE MARIAT	
Pastor Lamb	GYRD LØFQVIST	
Jim, matros	EJNAR HANS JENSEN	
Diego	JOHN HAHN-PETERSEN	
Mrs. Edda	RUTH BREJNHOLM	
Styrmand Cox	HENNING HANSEN	
Styrmand Lory	MADS-PETER NEUMANN	
Max	{ GUSTAV BENTSEN	
Fish		{ GUNNAR SANDEMOSE
Maxy		
} matroser		
Overbådsmand Wittiker	PREBEN HARRIS	
Første fremmede	POUL GULSTAD	
Anden fremmede	PETER ESZTERHAS	
Admiral Punt	PAUL SMYRNER	

Jane	ELNA BRODTHAGEN
Kommandør Greench	GUNNAR STRYHN
Orlogskaptajn Whisper	ERIK OLSSON
Senhor Panetta	BØRGE HILBERT
Cocolina	HANNE RIBENS
Don Alfonso	JØRGEN FØNSS
Guitarspilleren	ARTHUR GOLDSTEIN
Danserinden	LAUREL GOLDSTEIN
Aspirant James Hogan	LARS LUNØE
Kaptajn Gordon	JØRGEN FØNSS
Samt papegøjen Caldas	

Handlingen udspilles omkring 1850 i havnebyen Bristol

1. billede: I knapbutikken
2. billede: Beværtning ved havnen
3. billede: Admiral Punts stue
4. billede: Kroen i Santos
5. billede: Admiral Punts stue
6. billede: Kroen i Santos
7. billede: Admiral Punts stue
8. billede: I knapbutikken

Længste ophold efter 6. billede – Spilletid ca. 2¹/₂ time

Kostumer: *Malmø Stadsteater og Aarhus Teaters skræddersal*
ved *Maria Deleuran*

Frisør: *Caroline Nielsen* – Suffløse: *Ingeborg Jensen*

Belysning: *Carl E. Andreassen*

Sceneteknik: *Aage Rishøj* – Regi: *Frode Sørensen*

„SKATTEØEN“ BRISTOL

En dreng, der spillede grammofon, gav Schehadé ideen til det skuespil, I om et øjeblik skal se. Det, drengen spillede, var et uddrag af Robert L. Stevensons »Skatteøen«, og – hvem ved – måske var det netop dette vidunderlige billede af sejskibene i Bristols havn, der inspirerede Schehadé til »Rejsen«:

»Hvor er vi?« spurgte jeg.

»Bristol«, sagde Tom. »Ned med dig«.

Godsejer Trelawney havde slået sig ned i en kro langt nede ved dokkerne for at have opsyn med arbejdet om bord på skonnerten. Der skulle vi nu hen, og til min store glæde førte vejen dertil langs kajerne med de mange skibe af enhver størrelse, rejsning og nation. På et sang matroserne af fuld hals ved deres arbejde; på et andet så jeg dem højt til vejrs over mit hoved, hvor de hang i tråde, der ikke forekom mig tykkere end spindelvæv. Skønt jeg havde levet ved kysten hele mit liv, var det, som om jeg aldrig havde været ved havet før nu. Luften af tjære og salt var noget nyt for mig. Jeg så de vidunderligste gallionsfigurer, som alle havde været langt ude på havene. Desuden så jeg mange gamle sømænd med ringe i ørerne, skægget krøllet i små ringe og tjærede rottehaler, og de bevægede sig i en egen usikker, rullende klodset sømandsgang; jeg kunne ikke have været mere begejstret, hvis jeg havde set lige så mange konger eller ærkebiskopper.

Og nu skulle jeg til søs; til søs i en skonnert med en bådsmænd, der fløjtede, og syngende matroser; til søs til en ukendt ø og søge efter begravede skatte!

Medens jeg stadig gik i denne herlige drøm, stod vi pludselig uden for en stor gæstgivergård, der traf vi godsejer Trelawney; han var klædt som søofficer i svært, blå tøj og kom netop ud ad døren med et smil på ansigtet og en glimrende efterligning af en sømands gangart.

»Nå, der er I«, råbte han, »og doktoren kom i går aftes fra London. Bravo! Skibets besætning er komplet!«

»Åh,« råbte jeg, »når sejler vi?«

»Sejler!« svarede han. »Vi sejler i morgen!«